cuvântul nostru

BULLETIN D'INFORMATIONS POUR LES ROUMAINS EN EXIL

JUSTICE ET LIBERTÉ

B.I.R.E

BULETIN DE INFORMATIE PENTRU ROMANI IN EXIL

BI-MENSUEL INDÉPENDANT DE LA DÉMOCRATIE ROUMAINE | LA PLUS ANCIENNE DES PUBLICATIONS ROUMAINES

16ème ANNEE N° 375 - 1er JUIN 1963

INCONŞTIENŢA UNOR REFUGIAŢI..

Prezenţa Operei de Stat din Bucureşti, la Paris, ne-a dat prilejul să facem anumite constatări deadreptul dureroase pentru refugiul românesc, care a găsit azil pe acest pământ ospitalier al Franţei. Aceste constatări au fost deasemeni făcute de anumite persoane sus puse, franceze, care ne-au făcut parte de nedumerirea lor faţă de scandaloasa comportare a refugiaţilor români dela Paris.

În loc ca aceste spectacole să fie boicotate de refugiaţii români, un mare număr din cei ce au în buzunar carnetul de refugiat, s'au grăbit a fi în sală, aplaudând cu "frenezie" spectacolul reperist. Nimic nu-i revolta pe aceşti refugiaţi: nici minciunile asupra trecutului Operei române publicat în program, nici fotografierea sălii, pentru a fi reproduse în presa reperistă din ţară - care vor avea efectul lor demoralizator, pe aceste fotografii fiind recunoscuţi exilaţi aflaţi la Paris. Ba din contra, ei au căutat a lua contact în timpul pauzelor cu emisarii roşii. Un politruc reperist a rămas nedumerit de acest desgustător spectacol şi a strigat în gura mare "în sfârşit, ghiaţa s'a rupt". Această atitudine a refugiaţilor români nu poate fi calificată decât ca inconştientă şi vor fi primii a pătimi depe urma acestei "înfrăţiri", ~~întrucât au devenit suspecţi~~ în ochii autorităţilor ţării care le-a acordat azil. Suntem în totul de acord, că majoritatea celor ce au evoluat pe scenă sunt victime şi ei - într'un fel sau altul - ale regimului, dar aplauzele şi manifestările prietenesti nu se adresau acestor biete victime, CI REGIMULUI ASASIN DIN ŢARA. Dar aceste "înfrăţiri" pot avea într'o zi o întorsătură fatală pentru cei ce posedă carnetul de refugiat în buzunar. A nu se uita că Moscova depune uriaşe stăruinţe la ONU, pentru desfiinţarea Înaltului Comisariat al Refugiaţilor. Când lumea occidentală va constata că aceşti refugiaţi, cărora le-a acordat (urm. în pag. 6)

CAZIERUL JUDICIAR AL CETAŢENILOR DIN REPERE POATE FI COMUNICAT TUTUROR INSTITUŢIILOR ŞI INTREPRINDERILOR DE STAT

La sfârşitul lunei Decembrie 1962, guvernul reperist a emis decretul N° 956, "privind persoanele puse sub învinuire, precum şi a celor condamnate". Acest decret anulează cele emise în anii 1952 şi 1957 (decretele N° 363 şi 470) privind înregistrarea persoanelor puse sub urmărire penală. Noul decret reglementează situaţia persoanelor condamnate şi prevede următoarele dispoziţii: "Organele de miliţie sunt obligate să trimeată comunicări de pe fişele cu antedecentele penale, la cererea organelor comuniste, fie că e o întreprindere sau o instituţie militară". Deasemeni, nici o persoană fizică nu poate obţine copie după cazierul său judiciar". Numai prin întreprinderile de stat, organe oficiale sau militare, unde cel în cauză este angajat, se poate obţine o copie după cazierul său judiciar. Această măsură este unică în analele lumei civilizate. Numai regimul comunist poate decreta asemenea măsuri vexatoare la adresa cetăţenilor unei ţări.

REGIMUL REPERIST A ÎNTOCMIT UN NOU STATUT DE MUNCA PENTRU CEI ELIBERAŢI DIN ÎNCHISORI

Colecţia de hotărâri ale Consiliului de miniştri reperist publică în N° 37 din 3 Dec. 1962, hotărârea N°1051 privind "repartizarea în muncă a persoanelor puse în libertate din locuri de deţinere". Această hotărâre relevă că organele direcţiei generale a recrutării şi repartizării forţelor de muncă SUNT OBLIGATE să îngrijească de repartizarea celor puşi în libertate din locuri de deţinere. Reţinem că art. 7 al acestei hotărâri prevede că şi cei DEŢINUŢI PREVENTIV, DAR PUŞI ÎN LIBERTATE, vor fi supuşi aceluiaşi tratament ca şi deţinuţii definitiv condamnaţi şi eliberaţi. Cu alte cuvinte, nici un fost condamnat nu va putea căuta locul de muncă ce-i convine, ci va fi repartizat la munca hotărâtă prin direcţia generală a recrutării şi repartizării forţelor de muncă, organ ce se află sub directa conducere a Ministerului de Interne reperist, fiind o anexă a miliţiei. Această hotărâre a fost emisă pentru a completa locurile rămase vacante prin nenumăratele condamnări pronunţate de tribunalele reperiste, privind în special pe tehnicieni. Lucrul acesta reese clar din art. 3 al zisei hotărâri care specifică că "repartizarea în muncă a personalului medico-sanitar, didactic, ingineri, arhitecţi şi jurişti PUŞI ÎN LIBERTATE din locurile de deţinere, se va face de către direcţia repartizării forţelor de muncă, în strânsă colaborare cu organele centrale sau locale ale administraţiei de stat".

Acest articol echivalează cu o mărturisire făţişă, că în închisorile reperists zace un număr extrem de mare de cadre tehnice pomenite mai sus.

---

* În primele 15 zile ale lunei Mai, "Centrul Român de Cercetări" din Paris, al cărui secretar general este domnul O. Buhociu, a prezentat comunicările domnilor Ing. Gr. Filiti şi Prof. Vasile Cristea.

www.arhivaexilului.ro

ŞTIRI DIN ŢARA

Repere-ul se "civilizează". Începând dela 1 Mai au fost create în diverse puncte din Bucureşti staţiuni de vânzare de benzină şi ulei pentru automobile. Aceste staţiuni poartă denumirea "Peco" şi sunt copiate după cele existente în Occident. In total au fost puse în serviciu... 43 de staţiuni. Algeria, Tunisia şi Casablanca posedă un număr mai mare de asemenea staţiuni. Dar din cele 43 de staţiuni, numai 13 sunt rezervate publicului, restul fiind rezervat aprovizionării automobilelor aparţinând întreprinderilor şi instituţiilor de stat. In capitală nu funcţionează propriu zis decât 24 staţii, celelalte găsindu-se la ieşirile din Bucureşti, pe şoseaua Bucureşti-Ploeşti (comuna Ţigăneşti), podul Colentina, şoseaua Giurgiului, şoseaua Olteniţei, şoseaua Chitilei, etc. Deasemeni a fost pus în vânzare ghidul staţiunilor "Peco", în care sunt indicate traseele principale de circulaţie. Acest ghid costă 19 lei şi 50 bani.

***

Cu începere dela 26 Mai a intrat în vigoare noul mers al trenurilor, cu plecările din diverse gări din Bucureşti şi sosirile respective. Din acest mers al trenurilor vedem că actualmente se găsesc în circulaţie în ţară în total 92 de trenuri din care 49 sunt personale, 15 sunt cele denumite curse (navetă), 26 accelerate şi DOUA RAPIDE. Pe timpul când România nu se găsea în mâinile comuniştilor, plecau din Bucureşti (anul 1937) 128 trenuri, dintre care ŞAPTE ERAU RAPIDE şi 41 accelerate. Şi în această direcţie regimul reperist a făcut enorme... regrese.

***

Generalul-colonel "de irozi" al armatei reperiste Ion Tutoveanu, care e ministru-adjunct al forţelor armate, a fost numit şef al marelui stat major.

***

La autobaza N°3 Călători a întreprinderei de transport "Irta", au fost semnalate nemulţumiri care au provocat licenţierea unui mare număr de salariaţi.

***

Expoziţia industrială suedeză care urma să aibă loc la pavilionul expoziţiei Economiei Naţionale, care a fost ridicat pe terenul fostului hipodrom Băneasa, a avut loc în vechiul pavilion de expoziţie din parcul Herăstrău. Am arătat la timp (N° 368 din 16 Februarie 1963), că cupola pavilionului s'a prăbuşit la sfârşitul lunei Ianuarie a.c.

***

Un vătaf reperist a decorat pe un alt vătaf reperist: Ghiţă Dej a conferit titlul de "Erou al muncii socialiste" lui Gheorghe Apostol, pentrucă a împlinit 50 de ani...

***

La Londra a fost o delegaţie a oiroului reperist, zis şi marea adunare naţională. Delegaţia a fost compusă din tovii: Roman Moldovan, Ludovic Takacs, Ion Cozma (primarul Bucureştiului), Barbu Solomon (vice preşedinte al tribunalului suprem), prof. Andrei Oţetea, Zoe Ringani.

POŞTA REDACŢIEI - Puiu dela Milcov : Trimite materialul.

+ MARIA BALŞ

S'a stins la Bucureşti, la 9 Mai, după lungi suferinţe, Doamna MARIA BALŞ, la capătul unei vieţi închinate binelui şi ajutorării aproapelui. Timp de zeci şi zeci de ani, ea a condus unul dintre cele mai însemnate aşezăminte sanitare din România. Intr'adevăr, iniţiativei sale se datoreşte întemeierea pe malul mării, la Carmen-Sylva, a marelui sanatoriu C.T.C. (Combaterea Tuberculozei la Copii). Planurile acestui adevărat mic oraş sanitar au fost făcute gratis de soţul său, Gheorghe Balş, autorul monumentalei opere în trei volume "Bisericile Moldoveneşti" (secolele XV-XVII) şi al marelui depozit de cărţi ale Academiei Române, al cărei membru a fost acest mare şi modest învăţat. Timp de aproape o jumătate de secol, mii de copii atinşi de tuberculoză la oase au fost îngrijiţi în acest sanatoriu, ai cărui consilieri medicali au fost profesorul Dr Jean Cantacuzino (cumnat al soţilor Balş) şi profesorul Dr Proca. Tot iniţiativei Doamnei Maria Balş s'a datorit înfiinţarea la Bucureşti a unui dispensar în care erau îngrijiţi copiii înainte de a fi trimişi la sanatoriul maritim. Tot dânsa a întemeiat la mănăstirea Brebu un preventoriu unde erau adăpostiţi, pentru a fi feriţi de contagiune, copiii în ale căror familii se aflau bolnavi tuberculoşi. In casa sa din str. Buzeşti, la Bucureşti, au funcţionat birourile acestor organizaţii, bine înţeles fără a se fi pretins vreodată vreo chirie. De altfel, sanatoriul dela Carmen Sylva, una din instalaţiile cele mai moderne din Europa, a fost clădit la începuturile sale, din donaţiile Dnei Maria Balş şi ale fam. Ştirbei, căreia dânsa aparţinea. Iniţiatoarea, culegătoare de fonduri, aproape de o jum. de veac, ea s'a aplecat peste registrele de contabilitate, până când a ajuns la scăderea şi pierderea vederii. Atunci a apărut la conducerea Ţării regimul actual. Doi fii aruncaţi în închisoare (unul dintre dânşii, ing. Alex. Balş, a murit nu se ştie în ce puşcărie, fără ca mama-sa să-l mai fi văzut vreodată), un cumnat, generalul Radu Rosetti, membru al Academiei Române, mort şi el în temniţă, astfel au început să răsplătească neomenoşii stăpâni ai României actuale, o viaţă întreagă închinată desinteresat atâtor mii de copii ai Ţării. Dar nu numai atât: isgonită din propria sa casă, ca şi sora sa, Doamna Eliza I.C. Brătianu, care dăruise toată averea sa Academiei Române, marea binefăcătoare şi-a închis ochii într'un colţ pierdut din marginea Bucureştilor, departe, foarte departe de fiica sa, Doamna Zoe profesor C. Marinescu, şi de alţi membrii ai familiei sale, aflători pe pământ străin. Dumnezeul strămoşilor noştri şi al nostru s'o odihnească în pace meritată după o viaţă întreagă închinată în tăcerea binelui obştesc.

Rugăm pe Doamna şi Domnul profesor C. Marinescou să găsească aci expresiunea sincerilor noastre condoleanţe pentru greaua pierdere suferită.

www.arhivaexilului.ro

"INDEMNIZAŢII LUNARE" PENTRU DIVERŞI SLUGOI AI REGIMULUI REPERIST

Am subliniat de nenumărate ori, că diversele titluri şi tinichele reperiste acordate slugoilor regimului, sunt însoţite de diverse aşa zise "îndemnizaţii lunare". Pentru ştiinţa cititorilor, redăm la cât se ridică aceste "îndemnizaţii lunare" pentru cei declaraţi artişti, doctori sau sportivi "emeriţi ai poporului". Iată tabloul astfel cum a fost publicat în colecţia de hotărâri şi dispoziţii N° 39 din 27 Decembrie 1962: Om de ştiinţă emerit al Reperelului, 1000 lei; profesor emerit, 600 lei; artist al poporului, 1000 lei; maestru emerit al artei, 500 lei; artist emerit, 400 lei; maestru emerit al sportului şi antrenor emerit, 250 lei. În afară de aceste "salarii lunare", cei distinşi cu titlurile de mai sus se bucură de anumite privilegii, ca dreptul de a avea un apartament unde pot locui fără alte persoane; reduceri la plata impozitului; tarife reduse la călătorii, etc.

Regimul răsplăteşte astfel pe slugoii devotaţi.

C i t i ţ i " B.I.R.E. "

ÎNCHISOAREA DIN GALAŢI A FOST MĂRITĂ, PUTÂND PRIMI CIRCA 5000 DE DEŢINUŢI

Închisoarea din Galaţi a fost mărită prin adăogirea a două aripi noi. Capacitatea închisorii este de 3000 deţinuţi. În realitate, închisoarea adăposteşte peste 5000 de deţinuţi. Celulele deţinuţilor politici sunt de 2 sau de 4 persoane. Aceste celule sunt de 3 pe 2 metri. Fiecare celulă posedă o ferestruică de 40 x 40 cm. Celula e permanent luminată cu un bec puternic. Aceşti deţinuţi sunt scoşi de două ori pe lună la baie şi de două ori pe lună într'o curte unde au dreptul de a respira aer curat timp de 10 minute. Ei sunt hrăniţi cu zarzavaturi şi carne stricate, trimise de Aprozar şi Comcar. Fiecărui deţinut i se face la 10 zile o injecţie cu bromură sau aceasta e amestecată în mâncare. Pentru a pedepsi pe deţinuţii recalcitranţi, pardoseala care e din ciment şi pereţii se udă cu apă în timpul iernei. În acest fel, deţinutul astfel "îngrijit", este sigur că nu va scăpa cu viaţa.

CITIŢI ŞI RASPÂNDIŢI "BIRE"

REGIMUL REPERIST CAUTA SA ATRAGA ÎN CADRELE MILIŢIEI PE TINERII BACALAUREAŢI

Regimul reperist caută să atragă cât mai mulţi tineri titraţi în rândurile securităţii şi miliţiei. Un stagiu de doi ani e necesar pentru fiecare candidat în şcolile speciale, create în acest scop, dintre care una funcţionează la Bucureşti pe calea Văcăreşti. După terminarea stagiului de doi ani, tinerii cari împlinesc abia 22 ani, sunt făcuţi locotenenţi-majori cu un salariu de 2000 lei lunar şi sunt scutiţi de serviciu militar. Aceşti tineri aservesc apoi în trupele de şoc ale M.A.I.-ului. E demn de notat, că tineretul nu se lasă a demenit de a intra în rânduri le miliţiei şi ale securităţii, întrucât cunoscut cât de detestate sunt aceste elemente de către populaţie.

CINE ARE DREPTUL DE A CUMPARA AUTOTURISME ÎN REPERE

Regimul reperist, prin decretul N°1187, a stabilit cine are dreptul de a cumpăra autoturisme în ţară. Astfel, la articolul 1 se arată că acest drept este acordat NUMAI persoanelor care au depus la casa de economii şi consemnaţiuni, o sumă egală cu preţul de vânzare al autoturismului solicitat. Casa de economii şi consemnaţiuni va introduce un livret de economie cu dobândă şi câştiguri în autoturisme, la care se acordă o dobândă de 4 la sută pe an, din care 2 la sută se atribue ca dobândă depunătorilor şi 2 la sută se va folosi de C.E.C, pentru constituirea unui fond de câştiguri de autoturisme.

"B.I.R.E." NU FACE POLITICA DE PARTID !

LA SIBIU FUNCŢIONEAZA O ŞCOALA DE OFIŢERI PENTRU ARME NUCLEARE

La Sibiu funcţionează o şcoală de ofiţeri, pentru arme nucleare. În această şcoală stagiul este de 3 ani şi 2 ani de practică. În tot timpul scolarităţii, elevii primesc un salariu care le permite de a trăi convenabil. În aceste şcoli sunt admişi numai elevi cari au avut nota 7 la matematică şi fizică.

DIN CAUZA GERULUI DIN IARNA ACEASTA, MAI MULTE ANIMALE DIN GRADINA ZOOLOGICA, DIN BUCUREŞTI, AU SUCOMBAT

În cursul acestei ierni, printre victimele gerului năpraznic care s'a abătut asupra ţării, trebuie semnalate şi câteva animale din grădina zoologică din Bucureşti. Din cauza frigului au murit doi lei şi patru maimuţe. Ele na Drăghicescu, administratoarea grădinei zoologice, a fost arestată, fiind acuzată de a nu fi îngrijit procurarea pă curei necesară încălzirei cuştelor animalelor.

GRIGORE MANOILESCU A DECEDAT ÎN SPANIA

Din Spania ni se comunică, că Grigore Manoilescu, fost ministru al gărzei de fier, fost director al oficiosului mişcării legionare "Buna Vestire", a decedat subit din viaţă în ziua de 30 Aprilie, la Alicante. Membru important al gărzii de fier, având gradul de comandant, a condus ani de zile în Argentina, unde se refugiase, o editură legionară, în numele căreia a comis nenumărate escrocherii. Din această cauză a fost obligat să fugă din Argentina, căutând refugiu în Europa. Căutat de Interpol pentru escrocheriile comise în Argentina, a găsit refugiu în Spania, unde se stabilise în anul 1955 şi un de a trăit până la moartea sa. Defunctul nu a fost niciodată profesor. Acest titlu şi l'a însuşit în mod abuziv, după fratele său care era într'adevăr profesor universitar.

Cu dispariţia lui Grigore Manoilescu se stinge una din figurile mişcării legionare.

CITIŢI ŞI RASPÂNDIŢI " B.I.R.E."

www.arhivaexilului.ro

STIRI SI FAPTE DIN EXIL

ZIUA DE 10 MAI A FOST SARBATORITA în Exil în toate țările unde există o comunitate românească.Te-Deum-uri au fost oficiate la Biserici le românești,urmate de festivități ocazionale.Dela Sidney la Londra și dela Buenos-Aires la Istanbul,ziua de 10 Mai a fost comemorată după datinile și obiceiurile noastre naționale.Redăm mai jos reportajele ce le-am primit dela unii dintre corespondenții noștri,în legătură cu sărbătorirea zilei Independenței Române :

NEW-YORK (Dela corespondentul nostru A. SCHOENFELD) : Ziua de 10 Mai a fost sărbătorită și anul acesta din inițiativa Comitetului Național Român,în sala "Carnegie Endowment International Center".Numeroși Români aflați la New-York,au participat la acest eveniment național.Au fost deasemenea prezente numeroase personalități din viața politică americană.În lipsa dlui C.Vișoianu,care se afla în Europa,serbarea a fost prezidată de dl prof.Augustin Popa.După oficierea unui serviciu religios de către Mgr Babatiu din Cleveland,dl A.Popa a rostit o cuvântare ocazională despre însemnătatea zilei Independenței Române.Dl Bernard Yarrow,vice-președinte al lui "Free Europe Committee",a rostit o cuvântare în care a relevat calitățile poporului român și a descris drama pe care o trăește în țara înrobită.Dsa a spus că singura soluție pentru ca România să-și recapete independența,este obținerea solidarității lumei libere pentru cauza dreaptă a României și unirea tuturor Românilor din exil în jurul Regelui.Au fost apoi citite proclamațiile trimise cu ocazia serbării naționale române de guvernatorii New-York-ului, Pensilvaniei,Michigan și a primarului orașului New-York.Deasemeni au fost citite mesagiile trimise de către președintele Kennedy, de departamentul de Stat și de diverși senatori și deputați americani.A urmat apoi o grandioasă recepție oferită de Asociația Femeilor Române "Iuliu Maniu",la care au participat peste 200 de persoane.Pictorul Alexandru Mazilescu a expus cu această ocazie un număr de tablouri inspirate din arta populară românească,care au fost unanim apreciate.

* * *

A doua zi,Sâmbătă 11 Mai,din inițiativa lui "The Romerican Youth Club",a avut loc în sala St.Volodimir din New-York,un spectacol teatral care s'a bucurat de un imens succes.Grupul lui "Romerican Youth Club" a prezentat revista muzicală în limba română,"Tot ce e românesc nu piere",datorită dnilor Mișu Constantinescu și Nicolae Stambolgiu.Orchestra a fost pusă sub conducerea dlui N. Răutu,coreografia a aparținut dnei Lucy Constantin,iar corul a fost condus de dna Rozeta Metes.Regia artistică a fost încredințativează în America de Sud,dl Romeo Costea, a stabilit la Caracas.Acesta găsindu-se la New York s'a oferit să colaboreze pentru reușita spectacolului,cu echipa "Romerican Youth Club". Revista prezentată a fost o revelație pentru publicul românesc din New-York, care nu asistase la un asemenea spectacol. Regimul din țară a fost satirizat și au fost scoase în evidență minciunile reperate.Printre cei ce și-au dat concursul artistic pentru reușita acestui spectacol,relevăm numele dnelor Ingrid Popa,Mimi Mangu, Marina Niculescu,Margareta Stambolgiu,Margareta Hagiyani și ale dnilor George Cristoloveanu,Emil Pânzaru,Petre Tamas,Petre Lipovan,Iosif Pacala.Dansurile românești cât și cântecele populare au fost la înălțimea așteptărilor.

TORONTO (Dela corespondentul nostru pentru Canada,RAUL MARIAN) : Populația românească din orașul Toronto a fost invitată de către Parohia Bisericei Sf.Gheorghe (aflată sub jurisdicția P.S.S.Episcopul Valerian Trifa) să participe la o dublă sărbătorire : Ziua de 10 Mai și Ziua Mamei.După o slujbă oficiată de către preotul Nicolae Zelea,dsa a rostit o cuvântare arătând importanța zilei de 10 Mai,când România a devenit independentă și s'a transformat în Regat.Părintele Zelea își exprimă speranța că va veni ziua de 10 Mai,când aceasta va putea fi sărbătorită în mod liber în țara descătușată. "Azi,mai mult ca oricând -continuă preotul Zelea- este nevoie să fim cu toții strânși uniți,căci înalți prelați sosiți din Repere cutreeră centrele românești din America și Canada,în scopul de a pune mâna pe bisericile noastre în care se slujește și se propovăduiește adevărata credință ortodoxă creștină.Omul să fie omului frate sincer,să încurajeze realizarea tot mai sporită a faptelor bune și să nu urască pe cei de altă credință.Uniți în cuget,să facem rugăciuni pentru eliberarea neamului românesc de sub jugul acelora cari cu tiranie îl stăpânesc în prezent.Deoarece tot astăzi este și Ziua Mamei,vă cer să trimitem gândurile noastre pline de admirație tuturor mamelor care trăesc în Repere și duc dorul fierbinte al fiilor și fiicelor aflate în exil,iar pentru mamele care între timp au decedat, mai ales în urma prigoanei instaurate în țară de către regimul comunist,să înălțăm rugăciuni pline de evlavie",a încheiat preotul N.Zelea emoționanta dsale cuvântare. După terminarea serviciului divin la care au participat Comitetul Parohiei,enoriașii permanenți,invitați din America și din orașul Toronto și împrejurimi,s'a oferit în saloanele bisericei tradiționalul pahar cu vin,urmat de colivă și cozonac.

IN EDITURA FUNDATIILOR REGALE CAROL I din Paris a apărut un volum de poeme ale defunctului A.Busuioceanu.Antologia poetică a lui A.Busuioceanu se numește "Fructul de a trăi". Pare-ni-se că pentru prima dată versurile bardului ce a trăit în Spania,apar în exil într'un volum în limba română.Fostul colaborator al "Gândirii" redă în cele 168 de pagini ale volumului,tipărit datorită Fundației Regale,un număr de 60 de poeme.Stilul lui Busuioceanu este unic.Trebuie citit,pentru ca iubitorul de versuri să poată realiza frumusețea cuvintelor și măestria gândurilor bardului dispărut.O carte care merită a fi citită și păstrată într'o bibliotecă românească.

www.arhivaexilului.ro

I) - PATRIOTISMUL - ELIBERAREA TARII - EFICACITATEA ACTIUNII ANTICOMUNISTE

- Intrevederea directorului nostru RENE THEO cu dl Senat. VIRGILIU -

de M. V. OTTESOU

Pentrucă numai foarte rar se discută în exil în mod fundamental problemele acţiunii politice,atunci când actualitatea impune - ca în acest moment - o reconsiderare a lor, trebuie să lămurim,înainte de a trece la o analisă practică,câteva aspecte de ordin general. Din naivitate,în urma unei insuficiente informaţii sau din calcul,cei chemaţi şi nechemaţi,înşeală de predilecţie,la asemenea prilejuri,în confuzie.E bine deci să lămurim "d'a capo" câteva noţiuni de bază. Cea mai frecventă confuzie se face astfel în ce priveşte acţiunea politică,între obiectiv, capital moral şi mijloace,sau ca să dăm exemple din actualitate,între liberarea ţării, patriotism şi eficacitatea acţiunii. Patriotismul este un sentiment nobil care cuprinde în sine iubirea de neam,de limbă şi de pământul ţării,respectarea tradiţiilor şi cinstirea martirilor şi eroilor,precum şi datoria de a pune interesele naţionale înaintea oricăror alte interese. Drept consecinţă,patriotismul impune celuia ce,sau am putea zice mai bine,conduce în mod spontan pe cel ce îl are sădit în inimă să caute necontenit modul cel mai perfect de a servi interesele naţionale. Ori,dacă patriotismul este un motor indispensabil al vieţii politice şi o garanţie a supravieţuirii naţionale,el nu este în sine o "soluţie politică" şi nu poate servi de panaceu în momentele grele. Oricât de bun patriot ar fi cineva, prin aceasta nu asigură nici eliberarea ţării,nici eficacitatea acţiunii politice.

Precum patriotismul este deci un factor indispensabil,dar nu suficient,al acţiunii naţionale,tot aşa nici "eliberarea ţării" oricât de morţiş şi de insistent ar proclama-o cineva ca prim obiectiv al acţiunii noastre - nu este decât un obiectiv,care nu asigură în sine reuşita.Eliberarea ţării nu depinde de intensitatea mai mică sau mai mare "sonoră" cu care este proclamată de unii şi de alţii.Înscrisă pe drapelul de luptă, ea nu asigură încă eficacitatea acţiunii,reuşita.

În sfârşit,dacă existenţa capitalului moral,patriotismul şi fixarea unui ţel înalt şi nobil,eliberarea ţării,sunt indispensabile unei acţiuni eficace,aceastea nu au nimic de a face cu "tehnica" eficacităţii.Aşa cum vom vedea,ele nu numai că nu asigură,prin simpla lor existenţă,eficacitatea acţiunii, dar - rău interpretate - pot fi dăunătoare chiar.

***

Am menţionat mai înainte confuzia care se face de multe ori în acţiunea politică şi în special în cea a noastră,din exil,între obiectiv,capital moral şi mijloace. Dar această confuzie nu provine numai din amalgamarea arbitrară a acestor noţiuni ca "definiţie",ci şi dintr'o nesocotire inconştientă sau răuvoitoare a naturei lor intime sub raportul dinamismului acţiunii.Şi acest abordăm al doilea aspect important,de ordin general,al problemei pe care ne-am pus-o.

Astfel,ca să fie valabile,noţiunile de mai sus trebue să fie interpretate cu respectul luorurilor pe care le exprimă. Pentru ca să fim clari - şi chestiunea e la mintea oricui - nici patriotismul,nici eliberarea ţării - nici fondul moral,nici obiectivul - nu pot fi variabile,cu riscul de a deveni caduce.Primul trebue să fie adânc şi definitiv înrădăcinat în suflete,iar al doilea trebue să fie afirmat clar şi cu îndărătnicie. Cu totul alta este situaţia în ce priveşte eficacităţii acţiunii.Eficacitatea este într'adevăr de neconceput fără o perpetuă mişcare,fără o neîncetată transformare,fără o laborioasă şi competentă cercetare a condiţiunilor schimbătoare ale acţiunii şi fără o loială şi priocepută adaptare a metodelor acţiunii la conclumiile impuse de cercetările făcute. Patriotismul,eliberarea ţării şi eficacitatea acţiunii nu pot fi deci legate împreună,decât dacă e respectată natura lor intimă."Patriotismul" şi "eliberarea" nu garantează în mod spontan eficacitatea acţiunii,precum nici "eficacitatea" în sine nu e încă un certificat de patriotism şi de voinţă efectivă de eliberare. Pentru a ne exprima în alt mod,patriotismul şi obiectivul eliberării nu pot fi fructuoase dacă nu respectă caracterul variabil al eficacităţii,precum eficacitatea e zadarnică dacă nu respectă caracterul de "constanţă" al celor dintâi. Împingând raţionamentul până la ultima exigenţă a logicei,am putea spune că nerespectându-se această axiomă, patriotismul - sau pretinsul patriotism - precum şi fidelitatea - sau pretinsa fidelitate - la obiectivul eliberării se pot transforma în contrariile lor,cu alte cuvinte în trădarea intereselor adevărate naţionale. Şi cu aceasta am ajuns în miezul adevărat al chestiunii pe care ne-am propus să o cercetăm.

***

Într'adevăr a masca "sclerozarea" în dosul patriotismului sau a obiectivului eliberării este un fapt tot atât de condamnabil, şi,desigur,mai grav şi mai condamnabil,decât acela de a ascunde în dosul dinamismului eficacităţii,un simplu neastâmpăr. Un profesor francez spunea nu de mult că "deosebirea între un om de ştiinţă şi un om politic este,că primul îşi cunoaşte limitele capacităţii". De sigur că nimenea nu poate fi capabil dincolo de puterile pe care le are şi nu poate vedea dincolo de orizontul pe care-l posedă.În politică nu se pune însă,din nenorocire,numai problema neîncerităţii sau a neautenticităţii.Confuzia veşnică a celor trei noţiuni de care ne-am ocupat este de multe ori,din păcate,fructul unor insuficienţe

(urmarea în pagina 6)

www.arhivaexilului.ro

- PATRIOTISMUL - ELIBERAREA TARII - EFICACITATEA ACŢIUNII ANTICOMUNISTE

(continuare din pagina 5)

de caracter,sau,cum se zice al unor "interese inavuabile".

***

In lumina acestor consideremte,"BIRE"des chide astăzi un dosar,fiind obligat a o face din respect faţă de cei rămaşi în ţară sub călcâiul comunist şi totdeodată de a găsi soluţii de remediere a unei situaţii care nu mai poate dăinui,în legătură cu eficacitea metodelor de luptă ce trebuesc duse contra regimului înscăunat în ţară.Cititorii noştri au înţeles că e vorba de activitatea "Comitetului Naţional Român",activitate care durează în aceiaşi formă şi metode de aproape 15 ani. Vom căuta a prezenta sub aspectul de critică,ce a fost făcut şi vom da sugestii de ceeace trebuie făcut,pentru ca lupta dusă de "C.N.R." contra comunismului să aibă o eficacitate şi un rezultat pozitiv.Nu putem fi acuzaţi că nu am susţinut până în prezent toate manifestările acestui Comitet.Ne găsim însă astăzi la o răscruce a Istoriei.Susţinând mai departe necondiţionat pe cei cari conduc "C.N.R.",ca şi acţiunea lui "sclerozată",ar însemna că trădăm interesele vitale ale luptei noastre.Dela un început o spunem : Sunt necesare anumite schimbări şi transformări,atât din punct de vedere politic,cât şi al persoanelor ce alcătuesc comitetul actual.Imobilismul şi birocratismul actual nu pot da rezultate eficace.Vom căuta deci a propune soluţii,a da sugestii,căutând a prezenta un program minimal adecuat timpurilor pe care le trăim. Nu suntem pescuitori în ape turbure şi nici un fel de interese meschine nu ne animă. Cei cari au dus campanii contra "C.N.R." de la înfiinţarea lui până azi,sunt ultimii a avea dreptul de a striga "victorie".Aceşti aventurieri ai exilului NU AU NICI AUTORITATEA MORALA,NICI UN TRECUT POLITIC IMACULAT, PENTRU A AVEA DREPTUL DE A ACUZA. Pentru a duce cu eficacitate o luptă,CAZIERUL POLITIC TREBUE SA FIE CURAT. Nu e cazul acestor aventurieri,cari timp de ani de zile au împroşcat cu noroi activitatea "C.N.R." Iar în ce priveşte acţiunea noastră de lămurire,că "ar face jocul comuniştilor",a nu se aibi. Aceet slogan a fost valabil cu 10-15 ani în urmă.Astăzi,el nu mai are nici un sens practic.Ba din contra,putem spune că tăcerea noastră asupra anumitelor aspecte precise ce trebuie să aibă lupta noastră, ar putea fi tradusă că "face jocul comuniştilor".

***

La cererea dlui C.Vişoianu,directorul publicaţiei noastre a avut pe ziua de 1 Mai a.c. UNA SINGURA ŞI LUNGA INTREVEDERE cu Preşedintele "C.N.R.",în timpul şederei dsale la Paris.Cu această ocazie directorul nostru,fără menajamente,a adus severe critici asupra felului cum înţelege dl C.Vişoianu să-şi asume responsabilităţile istorice.In articolele care vor urma vom reda şi felul cum a decurs această întrevedere şi la ce concluzii s'a ajuns.Ţinem însă a preciza dela început,că am spus în mod ferm dlui C.Vişoianu,că a sosit momentul să se retragă lăsând pe alţii să-şi asume răspunderea pe care d-sa o are astăzi.Am pomenit în treacăt şi de dl A.Cretzeanu,care l'ar putea eventual înlocui pe dsa la conducerea "C.N.R.",propunere la care dl C.Vişoianu a replicat că dl Cretzeanu e "cetăţean american".Asupra acestui argument straniu vom reveni în cursul articolelor noastre viitoare,căci astăzi,când fiecare dintre noi A FOST OBLIGAT să aibă o cetăţenie străină de cât aceea de refugiat,aceasta nu prezintă, credem noi,un handicap,ci din contra este o armă şi mai eficace în ducerea luptei de lămurire a occidentalilor. - M.V.OTTESCU -

(cont.în n°viitor)

* In n° nostru din 1 Mai a.c. publicam o notă în care relevam că între dl C.Vişoianu, preşedintele Comitetului Naţional Român, şi un membru important al delegaţiei române a ANEC-ului,care deţine un rol important în Consiliul partidelor române în exil,a izbucnit un conflict.Persoana în chestiune este dl R.Boilă,directorul oficiosului partidelor politice "La Nation Roumaine".Dsa a demisionat atât din delegaţia română a ANEC-ului, cât şi din postul de consilier al Fundaţiei Regale Române.In lumea politică a exilului românesc,această atitudine a dlui C.Boilă a provocat vii discuţii şi comentarii şi a fost unanim aprobată.

INCONŞTIENŢA UNOR REFUGIAŢI...

(continuare din pag.1)

protecţie,nu "joacă decât teatru" cu sentimentele lor anticomuniste,"pupându-se şi înţelegându-se" cu solii regimului reperist, vor abandona susţinerea înaltului Comisariat al Refugiaţilor la ONU.Atunci Moscova îşi va atinge ţelul urmărit: "Domnii" refugiaţi vor fi invitaţi să se prezinte la legaţiile lor respective pentru a-şi aranja şederea lor în ţara unde se găsesc.Dacă aceasta e politica pe care o urmăresc unii dintre refugiaţi,atunci ar face mai bine să ne scutească de prezenţa lor de pe acum şi să facă cale întoarsă în paradisul lui Ghiţă Dej. Căci noi,ceilalţi,cari ne găsim angajaţi într'o luptă pe viaţă şi pe moarte cu hidra roşie,nu putem găsi decât cuvinte de înfierare pentru spectacolul inconştient la care s'au dedat unii refugiaţi cu ocazia prezenţei Operei roşii la Paris.

D E C E S La Paris a încetat din viaţă,în vârstă de 55 ani,pictorul Dumitru VARBANESCU, originar din Giurgiu.Părăsind ţara în 1929,a venit în Franţa,la Grenoble,pentru a studia dreptul,paralel cu pictura pe care şi-o perfecţiona.Foarte repede devine cunoscut în cercurile picturii,câştigând un renume datorită expoziţiilor prezentate la Paris,Grenoble,Marsilia,Lyon,Lausanne,Turin,etc. D.Vărbănescu a fost înmormântat la reşedinţa sa de vară din St.Restitut (Drôme).

CITIŢI ÎN CURÂND: "FOCŞANII DE ERI ŞI DE AZI"

www.arhivaexilului.ro

MOŞTENITORII LUI BRÂNCUŞI SE JUDECĂ POST-MORTEM CU BINEFACĂTORUL LOR

- Un proces penibil, datorită lăcomiei nemaipomenite a ouplului Istrati-Dumitrescu -

Soţii Istrati-Dumitrescu, doi modeşti pictori, prin 1947, venind la Paris, s'au aciuat lângă Brâncuşi. Supuşi din cale afară, zeloşi chiar, şi fără complexe când era vorba să pună mâna pe mătură sau văluş, dl Istrati şi soţia au ştiut să se facă utili şi să fie preţuiţi de către marele sculptor care i-a luat sub aripa lui.

Mai mult decât talentul lor, faptul de a se găsi în umbra unui titan ca Brâncuşi a servit susnumiţilor să ese din anonimatul la care erau condamnaţi fără apel, începând să expună ici şi colo produsul artei lor fără conţinut şi fără viitor. Dar ca o încoronare a acestui noroc nesperat, care a durat ani şi ani de zile, soţii Istrati-Dumitrescu au aflat, în 1957, că erau instituiţi legatari universali ai sculptorului, moştenind banii, titlurile şi valorile defunctului, precum şi o casă pe care ei aveau s'o transforme într'un vast şi somptuos atelier.

O singură notă discordantă pe orizontul luminos care se deschidea dinaintea soţilor Istrati: Brâncuşi nu lăsase acestora nicio sculptură. Sculpturile, pe care le mai avea în 1957, machetele şi sculele cu care el cizelase atâtea opere celebre, Brâncuşi le lăsase prin testament, Muzeului de Artă Modernă dela Paris. Le lăsase deci Franţei, înţelegând, ca orice bun Român, să-i mulţumească acesteia pentru ospitalitatea ei şi pentru climatul de libertate pe care ea îl asigură creatorilor de artă.

Cititorii noştri ştiu poate că cea mai neînsemnată sculptură de Brâncuşi valorează astăzi 35-40 milioane de franci vechi (80.000 dolari). Această urcare vertiginoasă la bursa operelor semnate de către marele nostru sculptor era de prevăzut în 1957, când el îşi da sufletul, iar soţii Istrati au fost printre cei dintâi care s'o prevadă. Ei au prevăzut-o atât de bine că, puţin timp după moartea binefăcătorului lor, ei au retras din atelierul răposatului, observând dealtminteri formele legale, nici mai mult nici mai puţin de 22 sculpturi. Printre acestea figurau : "Sborul pasărei", "Fooa", "Măiastra", "Coooşul", "Muza adormită", ş.a.m.d. Cum aceste piese nu aparţineau încă Muzeului, formalităţile de succesiune nefiind terminate, soţii Istrati le-au înoredinţat pe toate unei fonţă de artă pentru a le confecţiona tipare după ele, în vederea turnării lor în serie.

Înmulţiţi 22 cu 80.000 şi veţi constata că valoarea unei singure serii de copii, după operele scoase din atelier, ar fi atins fabuloasa sumă de 1.760.000 dolari, adică aproape un miliard de franci vechi... Şi cum după o serie ar fi putut urma altele, veţi înţelege unde visau s'ajungă cei doi modeşti pictori care, în 1957, s'aciuaseră lângă Brâncuşi ca să-şi asigure pâinea pe care singuri şi de capul lor ar fi câştigat-o cu mult mai greu.

***

Este însă zis şi este scris că socoteala de-acasă să nu se potrivească cu aceia din iarmaroc. Cele 22 sculpturi erau destinate, conform testamentului lăsat de Brâncuşi, Muzeului de Artă Modernă, şi nimănui nu-i era deci îngăduit să le copieze. Testamentul trebuind să fie respectat la literă, şi executorul testamentar fiind un om integru, d-rul Pasou Atanasiu, cercetător la Institutul Pasteur, aventura soţilor Istrati a luat sfârşit în modul cel mai lamentabil. Camera de Referate, de pe lângă Tribunalul Civil al Senei, a decis, în luna Mai 1960, la cererea d-rului Atanasiu, ca sculpturile transportate la fontărie să fie imediat restituite Muzeului şi un sechestru judiciar să fie pus pe tiparele de ghips deja executate, orice reproducere după ele fiind interzisă.

Aşa s'a destrămat visul nesăbuit pe care cei doi pictoraşi, avizi din cale afară, îl ţesuseră în taină dealungul nopţilor care au precedat şi urmat lunga agonie a uriaşului lor binefăcător. Continuând însă a spera în pleaşca ce le scăpase printre degete, soţii Istrati nu s'au declarat bătuţi. Ei au intentat pur şi simplu un proces Muzeelor Franţei şi dr-ului Atanasiu, cerând justiţiei să le recunoască dreptul de a-şi face copii după operele lui Brâncuşi care nu le lăsase niciuna... !

Exilul a prilejuit, fără doar şi poate, multe din acele gesturi şi atitudini care răsfrâng umbre de discredit asupra întregului grup românesc. Gestul pictorilor Istrati-Dumitrescu depăşeşte însă, prin nesimţirea lui, tot ce ne-a fost dat să auzim până acum. Dacă Brâncuşi n'a înţeles să le lase acestora opere de artă, ci numai bani şi bunuri materiale, el a făcut-o desigur cunoscând cât de puţin erau permeabili la adevărata artă cei doi pictoraşi, pe care el îi luase sub oblăduirea lui, şi cât de sensibili erau ei în faţa altor valori.

Urmărind, după moartea binefăcătorului lor, să-şi însuşească, contra voinţei acestuia, bunuri artistice pe care ei nu le meritaseră, soţii Istrati au intrat, în mod public şi fără o umbră de jenă, în controversă cu un mort. Faptul apare cu atât mai urât cu cât mortul era Brâncuşi, mare orainic al Românismului şi mândria noastră a tuturora.

Capabili, pe de altă parte, să confecţioneze operele acestuia în serie şi să diminueze astfel valoarea inestimabilă a colecţiei lăsate Muzeului de Artă Modernă, soţii Istrati au afişat, în mod grosolan, un sentiment de ingratitudine faţă de Franţa însăşi care le-a acordat azil, prilejuindu-le să se înfrupte aici din marea pleaşcă a vieţii lor.

***

Procesul ruşinos pe care cei doi pictoraşi, cu veleităţi de miliardari, l'au intentat Muzeelor Franţei şi executorului testamentar, a venit spre judecare, pe ziua de 8 Mai ort., în faţa primei Camere a Tribunalului Civil al Senei. Soţii Istrati au produs o serie de atestaţii, eliberate de către amici de tot felul, din care rezultă că Brâncuşi (sfârşitul în pagina 11)

www.arhivaexilului.ro

CUM A DECURS LA PARIS TURNEUL ANSAMBLULUI OPEREI DE STAT DIN BUCUREŞTI

- In ce condiţiuni s'a făcut deplasarea ansamblului -
- Amantele unor vătafi comunişti trimise la Paris -

Teatrul Operei de Stat din Bucureşti a deplasat un ansamblu de circa 300 persoane la Paris, pentru a da cinci reprezentaţii : două cu "Oedip" de George Enescu, la Opera din Paris şi trei cu "Bărbierul din Sevilla" şi "Cavalerul Rozelor" la Teatrul des Champs Elysées. Din acest lot de 300 persoane făceau parte artişti, corişti, muzicanţi, baletul şi tehnicienii.

CUM S'A FACUT TRIEREA TRUPEI

După cum s'a anunţat la timp, cu 4 luni înainte de sosirea ansamblului la Paris, securitatea a verificat dosarele celor propuşi pentru deplasare în capitala Franţei. Dacă artiştii lirici nu făceau nici un fel de sacrificiune, în schimb elementele ce urmau să formeze corul, orchestra şi corpul de balet au dat multă bătaie de cap securităţii. In cele din urmă orchestra a fost formată din elemente sigure, luate atât dela Operă cât şi dela Radio şi Filarmonica. Criteriul după care s'a bazat securitatea, a fost acela, că fie care persoană ce urma să se deplaseze la Paris, trebuia să lase în ţară ostateci: soţie, copil, mamă, tată. Tuturor li s'a atras atenţia, că la Paris se găsesc numai legionari cari vor încerca să atenteze la viaţa lor şi din cauza aceasta vor fi strict supraveghiaţi pentru ca viaţa lor să fie apărată. Au primit consemnul să nu lege conversaţie cu români, în schimb fetelor li s'a recomandat să lege prietenie cu bărbaţi francezi, pentru a arăta că concepţiile comuniste nu diferă de cele occidentale. Bărbaţii au primit cu toţii costume dela requisita permanentă a OSTA-ei, care are în depozit haine pentru cei ce se deplasează în străinătate, haine pe care le înapoiază odată reveniţi în ţară.

CUM S'A FACUT PAZA TRUPEI LA PARIS

Trupa propriu zisă a sosit pe aeroportul Le Bourget în serii consecutive cu avioanele "Tarom". In afară de vedetele care purtau haine occidentale, ceilalţi componenţi ai ansamblului erau îmbrăcaţi cu haine care dela o poştă se recunoşteau a fi îmbrăcăminte standard reperist. Trupa a fost găzduită la diverse hoteluri în piaţa Republicei, str Montyon, str Antin, etc. Fiecare artist - nu vorbim de vedete - a primit drept diurnă 25 franci fr. pe zi, sumă din care trebuiau să-şi plătească mesele zilnice, transportul, ţigările. Un număr de 14 ofiţeri de securitate însoţea trupa. Aceştia aveau în subordine pe politrucii trupei, care se compuneau din artişti, corişti, muzicanţi, baletişti. In hallurile hotelurilor şi în faţa lor pe trotuar făceau de gardă ziua şi noaptea un ofiţer de securitate, ajutat de doi-trei politrucі. Oricine vroia să iasă, trebuia să ceară voie acestor paznici. Cei cari erau cotaţi ca siguri, trebuiau să arate cât timp vor lipsi şi unde se duc. Celor nesiguri li se dădea un politruc care-i escorta.

(urmarea în coloana următoare)

DINA COCEA ŞI ELENA CERNEI

Deşi Dina Cocea nu făcea parte din ansamblul propriu zis, ea a făcut deplasarea la Paris în dublă calitate: aceea de soţie a lui Mihail Brediceanu, directorul Operei din Bucureşti, şi aceea de amantă "en titre" a lui Ghiţă Dej. Am mai arătat altă dată, că dacă Mihail Brediceanu se găseşte cocoţat la direcţia Operei, aceasta este datorită Dinei Cocea, prin prietenia ei extraconjugală cu vătaful N°1 reperist. In ce priveşte pe Elena Cernei, e vorba de o altă mare curtezană a lumei comuniste din Bucureşti. A fost vreme îndelungată, amanta lui Ghiţă Dej. In timp ce Elena Cernei întreţinea legături cu Ghiţă Dej, fostul primar al Bucureştiului, Dumitru Diaconescu, a cerut-o în căsătorie, sperând că în felul acesta îşi va consolida poziţia. Elena Cernei a acceptat şi Ghiţă Dej aflând de această căsătorie, l'a destituit pe Dumitru Diaconescu din postul de primar, trimiţându-l într'o uzină. Elena Cernei şi-a luat anul trecut revanşa, cu ocazia vizitei lui Hruşciov în Repere. Devenind amanta de o noapte a măcelarului Budapestei, acţiunile ei s'au ridicat din nou, mai ales după ce Hrusciov i-a trimis din URSS, drept cadou, o superbă limuzină sovietică "Volga". Cernei e cunoscută astăzi în ţară sub porecla de "Volga-Hruşciova"...

CINE A VENIT CU ANSAMBLUL OPEREI

Printre artiştii sosiţi la Paris, notăm pe: David Ohanesian, Ioan Hvorov, Dan Iordăchescu, Valentin Teodorian, Viorel Ban, Valentin Loghin, Constantin Gabor, Ladislau Konya, C-tin Iliescu, Elena Cernei, Zenaida Pally, Maria Sindilaru, Maria Săndulescu, Octav Enigăcescu, Victoria Zimtea, Gh. Iliescu, Arta Florescu, etc. In afară de Mihail Brediceanu au mai fost la Paris şi dirijorii Egizio Massini şi Trailescu, cum şi soţia lui Radu Beligan, soţia lui Massini; Ctin Cârjan, fost director-adjunct al muzicei şi ofiţer de securitate; Ion Roventa, directorul OSTA-ei; Margherit Marinescu, dela Comitetul pentru artă, agentă a securităţii, o bestie de femee, care a făcut mult rău în ţară; Ştefan Ion, directorul ad-tiv al Operei şi alte lighioane de mai mică importanţă.

CAT A COSTAT DEPLASAREA LA PARIS

Deplasarea Operei din Bucureşti a costat CINCI MILIOANE DE LEI. Incasările făcute la Paris nu au depăşit NICI UN MILION DE LEI Deficitul este trecut în activul operei propagandistice pe care regimul dela Bucureşti a făcut-o la Paris. Atât la Operă, cât şi la Teatrul des Champs-Elysées, jumătate din biletele sălii au fost cumpărate de Legaţia reperistă dela Paris, care le-a trimis gratuit partidului comunist francez şi legaţiilor comuniste ce se găsesc în capitala Franţei.

- Rep. -

www.arhivaexilului.ro

UN NOU SCANDAL
LA BISERICA ORTODOXA ROMANA DIN PARIS

CUM A DECURS COMEDIA "HIROTONISIREI" SCRIITORULUI C.V. GHEORGHIU

- Cine este Teofil Ionescu, cine este noua coană "preoteasă" -

Biserica Ortodoxă Română din Paris a fost încă odată teatrul unei întâmplări care nu poate decât să întristeze pe creştinii ortodocşi.Noul spectacol oferit de Biserica lui Vasilică Boldeanu se datoreşte "hirotonisirii" ca preot a lui Const.Virgil Gheorghiu. Cât de sincer a fost Gheorghiu în a deveni preot,vom lăsa faptele şi întâmplările să vorbească.

***

Ştirea lansată cu tam-tam-ul obişnuit cu care este lansată o vedetă,a produs indignare.Revista săptămânală de mare tiraj "Paris Match" în nº737,pus în vânzare cu 3 zile înainte ca C.V.Gheorghiu să fie hirotonisit "preot",eveniment care a avut loc în ziua înălţării (23 Mai),ni-l prezintă pe acesta purând a la Hollywood,îmbrăcat IN SUTANA DE PREOT,alături de soţia sa.Titlul reportajului fotografic apărut în "Paris Match" este revelator: "Această sutană ascunde un IMPOSTOR?". Dar ceeace cititorii francezi nu au putut observa pe fotografia publicată, este figura plină de groază a soţiei lui C.V.Gheorghiu.E reflexul tipic pe care îl ia faţa soţiei lui C.V.Gheorghiu,când acesta punea la cale o nouă... "boroboaţă".Lăsăm la o parte textul declaraţiilor sale,apărut în această revistă,text care miroase dela o poştă a "publicitate",unde cititorul găseşte un rând evlavios,bisericesc,creştin,adecuat înălţătorului eveniment. C.V.Gheorghiu nu uită însă să sublinieze faptul că venirea "episcopului" Teofil Ionescu dela New-York la Paris,prin avion,a fost plătită de el. (În treacăt arătăm că Teofil Ionescu a venit din Canada şi acest lucru de mică importanţă nici nu-l cunoştea viitorul "preot"). Pe de altă parte,ziarul parizian de seară "Paris-Presse" din 12 Mai,publicând o informaţie cu acest "eveniment",arată că toată afacerea a fost montată de C.V.Gheorghiu pentru a ieşi din uitarea la care îl condamnase presa franceză,şi că nu ar fi exclus, ca după câteva luni să părăsească haina preotească,după ce îşi va atinge scopul publicitar. Iar revista săptămânală franceză "Arts" din 21 Mai,sub semnătura lui André Parinaud,spune: "Dl Gheorghiu devine preot sub focurile reflectoarelor şi cu mari titluri în ziare,cheia de boltă a sistemului (publicitar).Dar devine un scandal în măsura în care această grotească comedie este acceptată ca naturală.Bine înţeles aflăm în acelaş timp,ca din întâmplare,că dl Gheorghiu,"om de credinţă",va publica o carte asupra lui Calvin şi a lui Luther.Se profită de predică pentru a-şi lăuda marfa". Iată cum presa franceză a prezentat pe omul care va deveni... preot !!

***

Şi acum să revenim la "evenimentul" hirotonisirei.Prima "etapă" a avut loc Marţi 21 Mai.Marele regisor al acestei comedii de carnaval a fost Vasile Boldeanu,binecunoscutul comandant legionar,despre care credem că nu trebuie să mai adăugăm nimic la cele scrise în coloanele noastre.A doua "solemnitate" a avut loc ca la un spectacol,în ziua de 23 Mai,în faţa unei biserici arhipline de curioşi venind să vadă pe "vedeta" de care ziarele au vorbit atât.Şi într'adevăr a fost un spectacol în toată regula.Au fost lansate în acest scop invitaţii.Fotografii şi cineaştii au năvălit în biserică,la altar.Tragicul se împletea cu comicul pentru a se transforma în batjocura celor sfinte.Inevitabilul s'a întâmplat când Teofil Ionescu,ce se intitulează în presa franceză,fără a fi desminţit,că este "episcop al bisericilor române ortodoxe din Occident" (doar trăim în plină impostură,aşa că nici la acest capitol nu se putea face altfel) a pronunţat ritualele cuvinte : "Este vrednic",din Biserică s'au ridicat voci strigând : "Nu este vrednic", "e un impostor". Poliţia care se găsea la faţa locului,a intervenit scoţând afară pe protestatari.Ziarele au publicat fotografii de la acest "eveniment" sub titlul "Scandalul dela Biserica Română din Paris".Relevăm că în prima sa cuvântare ca preot,ţinută în incinta bisericei,scriitorul C.V.Gheorghiu a spus: "Am venit să ofer Bisericei GLORIA mea.Fiecare din cărţile mele e o luptă pentru adevăr care irită,scandalizează". Mai bine nu putea vorbi neofitul preot.

Prima apariţie publică a noului...preot a avut loc în faţa telespectatorilor francezi în seara de 24 Mai.Cu această ocazie, C.V.Gheorghiu,pentru a ne arăta cât este de pătruns de noua sa misiune,s'a prezentat în haine laice,cu pipa în gură,şi a vorbit de cărţile sale,căutând a evita cu dibăcie discuţia în jurul volumului "La Cravache",în care,după cum se ştie,fosta armată Regală Română este descrisă în culorile celă mai odioase. Cu această ocazie interviewatul a căutat să pozeze drept victimă.Modestia pareni-se că e un cuvânt necunoscut noului... preot !!!

***

Încheiăm acest penibil reportaj,arătând că dacă într'adevăr C.V.Gheorghiu a vrut să devie preot în adevăratul înţeles al cuvântului,ne-ar fi scutit de acest spectacol carnavalesc şi de publicitatea făcută în jurul persoanei sale.Spectacolul a fost lamentabil şi a dovedit încă odată că Biserica Românească din Paris,condusă de Vasile Boldeanu,nu e altceva decât un focar permanent de intrigi,unde comandantul legionar suspomenit şi-a adunat în jurul său o parte din foştii legionari aflaţi la Paris.În ce priveşte pe pretinsul "episcop" Teofil Ionescu,suntem datori a arăta,că în timpul ocupării Franţei de către nazişti se găsea la Biserica din Rue Jean de Beauvais.Dar asupra acestui capitol vom reveni

(continuare în pagina 10)

www.arhivaexilului.ro

TURNEUL EMISARILOR ROȘII ÎN SUTANĂ ÎN AMERICA DE NORD ȘI CANADA

- Epilog la decesul unui episcop -

de GHEORGHE MATEI CRISTEA

După încetarea din viață și înmormântarea episcopului roșu Andrei Moldovan, delegații guvernului R.P.R.-ist și anume: I.P.S.S. Mitropolitul JUSTIN MOISESCU și diaconul NICOLAE NICOLAESCU, în loc să se înapoieze în țară au preferat să întreprindă un turneu lung în America și Canada, cu scopul de a influența pe preoți și consiliile parohiale locale spre a recunoaște autoritatea BISERICII MAME. Acțiunea a început prin vizitarea separată a celor doi episcopi existenți în America: P.S.S. VALERIAN TRIFA și P.S.S. TEOFIL IONESCU, cu care au fost angajate tratative. Condițiile puse de delegații guvernului român nu au fost acceptate de nici unul din cei doi episcopi. Ca urmare, prelații reperiați au hotărât să încerce luarea contactului direct cu preoții aflați sub jurisdicția episcopilor mai sus numiți. Cu această ocazie, delegații din R.P.R. au putut să se convingă că există printre preoții și credincioșii din America și Canada o aversiune puternică împotriva autorităților comuniste care au arestat și schingiuit pe preoții din țară. Închiși în lagărele dela Caracal, Poarta-Albă, Salcia, etc., mulți preoți, după ce au fost batjocoriți, bătuți grav, supuși unor munci istovitoare, au sfârșit prin a pieri, înscriindu-se în cartea martirilor neamului românesc atât de asuprit. Înalții prelați se prefac că nu știu nimic despre asemenea fapte și când au fost întrebați dacă în școli se învață religia, au răspuns: In școlile statului român nu se predă religia, dar avem două Facultăți de Teologie și șase seminare care funcționează sub controlul autorităților ecclesiastice, iar între STAT și BISERICA nu există fricțiuni". Cum să existe fricțiuni? Noi știm bine că preoții cari s'au împotrivit amestecului statului comunist în biserică, au fost arestați și că pentru intimidarea celorlalți preoți rămași în funcțiune, preoții cari au fost arestați au fost condamnați la pedepse din cele mai aspre și că în timpul detențiunii li s'a aplicat metoda "re-educării", adică moartea în puțin timp ori activitatea în libertate controlată pe linia trasată de partid.

Turneul prelaților continuă să se facă într'o atmosferă penibilă. Primul preot care s'a lăsat ademenit este: NESTORIAN CICALA, faimosul preot milionar, proprietarul unui mare hotel cu restaurant, care a organizat o festivitate oficială la Catedrala din Windsor (Canada). Pe invitațiile ce le-a lansat se precizează că "la rugăciune și la masă vom avea ca oaspeți distinși ai PAROHIEI NOASTRE și ai P.S.S. TEOFIL IONESCU pe I.P.S.S. Mitropolitul JUSTIN MOISESCU și diaconul său, Dr. Nicolae Nicolaescu. Să venim cu toții și în libertatea de care ne bucurăm să arătăm I.P.S.S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei dragostea noastră de fii sufletești ai BISERICII NOASTRE BATRÂNE" (???). Text redactat ca să producă confuzie. Cu toate acestea mulți enoriași au înțeles manevra și nu au venit la chemarea ce li s'a adresat. Surpriza cea mai de relevat este că însă-și gazda P.S.S. Episcop TEOFIL IONESCU a lipsit atât la rugăciune cât și dela masa organizată în cinstea oaspeților. Menționăm că dela festivitate a lipsit și preotul NICOLAE TANASE din Toronto, deși prezența sa la festivitate a fost anunțată în mod oficial.

Din turneul întreprins de cei doi emisari reperiați în sutană, se pot trage următoarele concluzii: Demersurile făcute de prelații reperiați au eșuat în întregime. Propunerea prelaților reperiați că episcopii existenți vor fi recunoscuți de Sf. Sinod din București și menținuți cu condiția ca ei să accepte înființarea unei Mitropolii în America cu titular numit de Patriarhul JUSTINIAN MARINA, a fost respinsă. Denunțând metodele de momeală întrebuințate de prelații reperiați, ne exprimăm speranța că bisericile ortodoxe române din America și Canada vor rămâne în afară de orice influență menită a le remorca la Sovrom-Patriarhia roșie din țară, câtă vreme la conducerea ei se vor afla elemente credincioase regimului comunist. Viitorul apropiat ne va arăta în ce măsură avertizarea noastră a fost înțeleasă de factorii răspunzători dela conducerea bisericilor ortodoxe române din America și Canada.

HIROTONISIREA SCRIITORULUI C.V. GHEORGHIU

(continuare din pagina 9)

cu acte și documente, precum și asupra comportării unor actuali consilieri în timp ce România sângera sub cizma nazistă.

***

Nu putem încheia acest reportaj fără a arăta unele dedesubturi ale acestei "hirotonisiri". Soția lui C.V. Gheorghiu e născută Burbea, originară din Galați. Tatăl ei avea o mică tipografie unde edita un ziar denumit "Galații Noi". Mama dnei Gheorghiu era evreică și din acest motiv nu a fost botezată. Cum de altfel nici cununia religioasă nu a avut loc între cei doi soți. Pentru a putea deveni preot, Vasile Boldeanu a "botezat" pe dna Gheorghiu și apoi a cununat cuplul. Aceste "evenimente" au fost făcute în tăcere, fără publicitate, cu câteva săptămâni înainte de "hirotonisirea" lui C.V. Gheorghiu. Aceste "evenimente" neservind publicității ce se pregătea, secretul cel mai absolut a fost păstrat asupra lor.

---

* Marele săptămânal parizian "Arts" (Nº 91 din 17-23 Aprilie 1963) publică pe o pagină întreagă interviewul pe care dl V.V. Stanciu, avocat la Curtea din Paris l'a acordat acestui ziar. Renumitul avocat român, astăzi cetățean francez, relevă în acest interview cum "Societatea modernă împinge pe individ la crimă". "Fără o reformă a structurilor economice, declară V.V. Stanciu, Caîn va fi întotdeauna obligat să omoare pe Abel", căci "inegalitatea socială, moravurile, favorizează crima".

www.arhivaexilului.ro

la închiderea buletinului...

COMECON-ul a ţinut a patra reuniune în decurs de cinci luni, între 10 şi 13 Mai, la Varşovia. Ca deobicei, Al. Bârlădeanu a condus delegaţia reperistă. Am arătat că linia adoptată de Comecom după inspiraţia sovietică, este aceea de a abandona industrializarea ţării şi revenirea la vechea formulă a unei Românii agricole. Se pare că nici această reuniune nu a dat un rezultat pozitiv pentru lichidarea litigiului ivit. În schimb, la Bucureşti s'a petrecut un eveniment semnificativ: Pentru prima dată, presa reperistă a publicat in extenso punctul de vedere chinez în diferendul ei cu Moscova. Repere-ul e prima ţară de dincolo de cortina de fier care ia o asemenea atitudine. Se crede că luarea acestei poziţii de regimul dela Bucureşti se datoreşte fricţiunilor ivite între Repere şi URSS în sânul COMECOM-ului (Comitetul executiv al consiliului de ajutor economic reciproc al ţărilor din blocul comuniet). Deasemeni trebuie subliniat faptul, că la Geneva au fost înregistrate diverse divergenţe între delegaţii Repere-ului şi celelalte ţări ale blocului sovietic, atât la conferinţa pentru Europa (EEC) cât şi la conferinţa dezarmării. Astfel, în prima conferinţă, Repere-ul a scos în evidenţă raporturile comerciale cu piaţa comună europeană, celelalte ţări atacând politica pieţei comune, iar la conferinţa dezarmării Repere-ul a luat -fapt unic până azi- o poziţie contrară punctului de vedere sovietic. E încă prea devreme pentru a trage concluzii din această atitudine neîntâlnită până azi a Repere-ului. Unii observatori nu exclud faptul, că Repere face un viraj spre punctul de vedere chinez. Viitorul ne va arăta ce este adevărat.

***

Dl Gh. Serdici ne-a trimis un lung articol intitulat "Până când ?" unde este vorba de activitatea pe care trebuie s'o adopte pe viitor Comitetul Naţional Român. Vom reveni în nºviitor cu extrase din acest articol.

***

Soţii Porumbeanu, care se găsesc stabiliţi în Elveţia, vor face un film din romanul lor de dragoste. Cititorii noştri cunosc aventura sentimentală a lui Porumbeanu, care şi-a părăsit soţia şi copilul, pentru a se căsători cu moştenitoarea firmei maşinilor de scris "Remington". Titlul filmului va fi "Doi contra milioanelor de dolari" şi rolul moştenitoarei lui "Remington" va fi interpretat de Audrey Hepburn, iar cel al lui Porumbeanu de Marcel Mastroiani. Filmul va fi finanţat de soţii Porumbeanu.

***

Tov-ul Dumitru Fara a fost numit reprezentantul Reperului pentru Argentina şi Uruguay, în locul lui Francisc Păcuraru, rechemat în ţară. Sediul reprezentanţelor va fi la Buenos-Aires.

***

Mitropolitul Justin Moisescu revenind din Statele-Unite, a trecut prin Paris, înainte de a se reîntoarce în RPR.

***

Părăsind definitiv ţara, au sosit recent la Paris: familia Vogel, al cărei frate, avocatul Vogel, se află stabilit la Paris; dl şi dna Coandă; dl Andrei Savu.

***

La Paris se află compozitorul Nicuşor Constantinescu, sosit din Repere pentru o scurtă vizită.

***

Ansamblul Operei de Stat [illegible] din Bucureşti a transportat la Paris 5 vagoane cu decoruri şi costume pentru reprezentaţiile ce au avut loc în capitala Franţei. Un vagon de materiale a suferit serioase avarii din cauza ploii şi numeroase decoruri ale operei "Oedip" au fost deteriorate.

***

La Bucureşti au avut loc două conferinţe: a Uniunei artiştilor plastici şi a Comitetului de stat pentru cultură şi artă. La această din urmă conferinţă a fost luată în discuţie problema repertoriului teatrelor din Repere, căruia i s'au adus severe critici. Vom reveni cu amănunte asupra acestor două conferinţe.

***

La Paris a încetat din viaţă Ionel FINKELS. Înhumarea a avut loc la cimitirul din Neuilly.

MOŞTENITORII LUI BRANCUŞI

(continuare din pag.7)

ar fi voit să se confecţioneze un cât mai mare număr de copii după operele sale, ca să se facă cunoscut masselor... (Sic). Alte afirmaţii de felul acesta au fost dezvoltate, în mod foarte abil dealtminteri, de către apărătorul soţilor Istrati: maestrul Izard, în faţa unei sale, din fericire pentru reputaţia noastră, goală.

Au pledat, pentru Muzeele Franţei, maestrul Toulouse, decan al Baroului Senei, iar pentru dr-ul Atanasiu, maestrul Maurice Garçon, membru al Academiei Franceze.

- Rep. -

* RUGAM PE ABONAŢII NOSTRI, ÎN ÎN RESTANŢA CU PLATA ABONAMENTULUI, SA BINEVOIASCA A NE REMITE SUMELE DATORATE.

RESTAURANTUL ROMÂNESC
" S I N A I A "
56, rue Ste-Anne Tel. RIC. 15-28
(Metro: Opera-Bourse-4 Sept.-Richelieu-Drouot)
ANUNŢA NUMEROASEI ŞI FIDELEI SALE CLIENTELE
CA DIN CAUZA VACANŢELOR DE VARA, LOCALUL VA FI ÎNCHIS DELA 29 MAI LA 29 IUNIE
REDESCHIDEREA RESTAURANTULUI
" S I N A I A "
VA AVEA LOC DUMINICA 30 IUNIE

C I T I Ţ I " B.I.R.E."

B. I. R. E.
BULLETIN D'INFORMATIONS POUR LES ROUMAINS EN EXIL
FONDÉE A PARIS : 1re SÉRIE 1948 - 2e SÉRIE 1951
Dépôt Légal N° 14097
MEMBRE DE LA FÉDÉRATION NATIONALE DE LA PRESSE FRANÇAISE
RESPONSABLE DE LA PUBLICATION
RÉDACTEUR EN CHEF
RENÉ THÉO
ABONNEMENT ANNUEL :
RÉFUGIÉS : 600 NF OU 15 DOLLARS U.S.A.
INSTITUTIONS OU PARTICULIERS : 1800 NF OU 33 DOLLARS U.S.A.
RÉFUGIÉS SANS RESSOURCES GRATUIT
Adresse pour la correspondance :
M. RENÉ THÉO
8, RUE FRÉMICOURT PARIS 15e
TEL. : GEN. 27-19

www.arhivaexilului.ro

NOTRE BLOCK NOTES

UN PROCES REGRETTABLE

par O. VOINESCU

AU MOIS de mars 1957 mourait à Paris l'un des plus étonnants Roumains formés par l'école et l'esprit français, le sculpteur BRANCUSI; Maître incontestable du courant abstrait dont l'oeuvre atteint une haute pureté spirituelle, cet artiste fut dès ses premiers débuts suivi, encouragé, admiré et finalement aimé par ceux qui dirigent le Musée d'Art Moderne de Paris. Une entité durable, née de la similitude de vues sur le renouveau de l'art, liait le sculpteur à ses partenaires officiels, Mr Cassou, Mme. Delaunay, MM. Dorival, Georges Salle et autres, à telle enseigne qu'en 1946, Brancusi avait déjà décidé de faire un leg au dit musée de toutes les oeuvres se trouvant chez lui le jour de son décès. La direction du musée comptait, à peu près à la même époque, à un geste d'égale valeur sentimentale: elle se proposait de reconstituer, dans l'immeuble de l'avenue du Président Wilson, l'atelier même de Brancusi qu'elle tenait pour le plus important sculpteur de nos temps.

Et il en fut ainsi que prévu: l'artiste allait laisser par testament au musée une collection complète de ses sculptures et aussi ses meubles, objets personnels et outils, afin que l'atelier où il ciscla tant d'oeuvres prestigieuses fût reconstitué aussi fidèlement que possible.

Quant à l'argent, aux titres et valeurs de toutes sortes, y compris une maison sise rue Sauvageot, Brancusi les laissait à deux peintres nécessiteux Mr Istrati et Mme née Dumitresco qu'il avait pris sous son aile dix ans auparavant, et qu'il instituait légataires universels, l'exécuteur testamentaire choisi par l'artiste étant un médecin, chef de laboratoire à l'Institut Pasteur: le docteur P; Athanasiou.

Or, à l'époque où le musée n'était pas encore entré en possession du leg, les formalités de succession et d'acceptation n'étant pas réglées, Mr. et Mme. Istrati, riches maintenant et comblés, s'étaient permis de sortir de l'atelier du défunt 22 sculptures, parmis les plus connues, et les confier à une fonderie d'art aux fins de reproduction.

Tout héritiers qu'ils fussent, et bien qu'ils eussent observé certaines formes juridiques, les deux peintres avaient par cette opération touché à des biens ne leur appartenant pas, ce qui est contraire aux principes de droit, ainsi que la Chambre de Référés devait le préciser en ordonnant, en mai 1960, à la demande de l'exécuteur testamentaire, la restitution des sculptures au Musée d'Art Moderne, et la mise sous séquestre les moules confectionnés en vue de tirage en serie, celui-ci ne pouvant plus avoir lieu avant qu'une autre instance se fût prononcée sur le fond de l'affaire.

Poursuivant leur dessein contre l'évidence même, et fait encore plus triste, contre les volontés posthumes de leur bienfaiteur, Mr et Mme. Istrati ont introduit, au début de l'année, une instance devant la 1e Chambre du Trib. Civil de la Seine, dans l'espoir que celle-ci leur reconnaîtrait, à l'encontre des Musées de France et de l'exécuteur testamentaire, le droit de se faire confectionner des copies d'après les oeuvres de Brancusi.

Le procès est venu, le 8 mai courant, devant le Tribunal, les intérêts de Mr. et Mme. Istrati étant défendus par Me. Izard, cependant que le bâtonnier Toulouse plaidait pour les Musées de France, et Me Maurice Gargon, pour le docteur Athanasiou.

Indépendamment du jugement qui sera rendu par l'instance susmentionnée, la colonie roumaine de Paris est unanime à condamner la tentative de Mr. et Mme Istrati, qui relève de la cupidité et de l'ingratitude les plus manifestes.

P.S. L'atelier de BRANCUSI devait, malgré les difficultés créés par les deux peintres, être reconstitué dans le bâtiment du Musée d'Art Moderne, où depuis l'année dernière, les admirateurs du grand artiste peuvent enfin contempler ses oeuvres dans le cadre même où elles furent créés.

NOUS APPRENONS D'ESPAGNE que Mr. Grégoire Manoilesco, ancien ministre sous le régime de la Garde de fer et directeur du journal officiel de ce mouvement, est décédé subitement, le 30 avril, à Alicante. Membre important de la Garde de fer, il s'est réfugié en Argentine, qu'il a dû quitter en 1955, et s'est établi en Espagne.

informations en bref

EDITORIAL : La présence de l'Opéra d'état de Bucarest a donné occasion à certains exilés roumains qui ont trouvé asile en France, de se manifester indécemment. Au lieu de boycotter ce spectacle, comme il était de leur devoir, un bon nombre de réfugiés ont assisté à ces représentations, où ils ont eu une attitude scandaleuse. Cette inconscience ne peut que nuire à leur statut de réfugiés. On connaît, en outre, les manoeuvres que déploit Moscou à l'ONU, pour que le Haut Commissariat des Réfugiés soit aboli. Cette "fraternisation" insouciante ne peut qu'apporter de l'eau au moulin des communistes pour atteindre leur objectif, celui de démontrer que l'existence du Commissariat des Réfugiés est devenue un non-sens.

L'EGLISE ORTHODOXE ROUMAINE est le théâtre d'un nouveau scandale unique dans les annales ecclésiastiques roumaines. L'ordination comme prêtre de l'auteur de "La 25ème heure" a servi à des fins publicitaires et l'Eglise orthodoxe roumaine s'est prêtée à ce jeu. Ce scandale a été possible grâce à la complicité de Vasile Boldeanu, commandant de la garde de fer, qui a un lourd passé politique. Pour que l'imposture soit totale, l'évêque Teofil Ionesco a été présenté comme "évêque des églises roumaines d'Occident", ce qui est totalement faux, son sacerdotat étant bâti sur un évêché douteux. En plus, Teofil Ionesco se trouvait à Paris à l'Eglise orthodoxe roumaine pendant l'occupation allemande de la France, et ses sentiments pro-allemande ne sont un secret pour personne. Toute l'affaire a été montée par la garde de fer de Paris et d'anciens collabos. Ce spectacle a profondément peiné les croyants orthodoxes de Paris.

NOUS APPRENONS QUE MR R. BOILA, directeur de la "Nation Roumaine", a démissionné de la délégation roumaine de l'ANEC, ainsi que du poste de conseiller de la Fondation Royale Roumaine.

EN ROUMANIE VIENT DE DECEDER Mme Maria Balș, une grande bienfaitrice qui, par ses dons et son activité, a créé d'importantes oeuvres sociales en Roumanie d'avant guerre. La défunte est la mère de Mme Zoé pr. C. Marinesco, réfugiée en France.

LE DOSSIER DU COMITE NATIONAL ROUMAIN sur son activité depuis 15 ans, est présenté à nos lecteurs. Nos critiques seront constructives, pour trouver et apporter un nouveau souffle dans l'immobilisme dans lequel se trouve actuellement le Comité, afin de mener à bien la lutte contre le régime de terreur instauré à Bucarest.

B. I. R. E. - BI - MENSUEL INDEPENDANT DE LA DEMOCRATIE ROUMAINE

IMPRIMERIE SPECIALE PARIS MONDE 1 r. de TURBIGO PARIS 1er

www.arhivaexilului.ro